

Σάμ. (Μαρχθόκ.) γιορντάμι 'Ιθάκ. γιορντάνι "Ηπ. 'Ιων. (Σμύρν.) Κρήτ. (Νεάπ.) Κωνπλ. Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βούρ-βουρ. κ.ά.)—Σ. Περσεσιάδ., Χορ. Ζαλόγγ., 30 γιορντάνι "Ηπ.—Κ. Κρυστάλλ., "Εργα, 1, 213—Λεξ. Μπριγκ. γιορντάν' Εύβ. γιορντάν' Εύβ. ('Αγία "Ανν.) γιορντάνι Πελοπν. (Δυρράχ.) κιορνδάνι Ρόδ. (Μαράσ.) γιορντένι Θάσ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) γιορνδένι Μακεδ. (Χαλκιδ.) Πληθ. γκερντάν' Πόντ. (Κο-τύωρ.)

Εκ τῶν Τουρκ. *gerdan* = διπλοπήγουνο, λαιμός και *gerden* = λαιμός.

1) Κόσμημα τοῦ λαιμοῦ, περιδέριον, ἢ τοῦ στήθους, ἀπο-τελούμενον ἀπὸ μίαν ἢ περισσοτέρας ἀλυσίδας καὶ ἀπὸ ἀργυρᾶ ἢ χρυσᾶ νομίσματα ἢ ἀπὸ χάνδρας διαφόρων χρω-μάτων σύνθηθ.: Φόριδι χρυσὸ γιορντάν' "Ηπ. (Πλατανούσ.) Χαλκώματα ὁκάδες πέντε, γιορντάνι ἓνα Πελοπν. (Κλειτορ.) Γκελντάνι ἓνα, δαχτυλίδια ἐπὶ Τσακων. (Πραστ.) "Ημαννιά μ' εἶχιν ἓνα γιορντάν' ἀπὸ ζύγιζιν μιὰ πιριουσία (μαννιά = γιανιά, ζύγιζιν = ἄξιζε) Μακεδ. (Βρία). Θὰ τῆς ἔδινε νὰ κάμη ἓνα κόκκινο φουστάνι καὶ ν' ἀγοράσῃ ἓνα κοραλλένιο γιορντάνι Γ. Ξερόπ., Γυρισμ., 221 || Φρ. Τοῦ πάον γιὰ κόκκινου γιορντάν' (μεταφ. γιὰ αἶμα, γιὰ σφάξιμο!) Στερελλ. (Κολάκ.) Εἶπι οὐ ἄι-Κουσμαῖς στοὺν 'Αλῆ Παδιᾶ: — Θὰ πᾶς 'ς τ' Πόλ' μὴ κόκκινου γιορντάν' (μεταφ. σφαγμένος) Θεσσ. ('Αργιθ.) Τῆς Παναγίας τὸ γκερνδάνι (λέγεται οὕτω ἡ ἄλυσος ἢ ὁποῖα χρησιμοποιεῖται διὰ τοὺς παράφρονας εἰς τὸ μετόχιον τῶν 'Ιβήρων) Θράκ. (Μυριόφ.) || Παροιμ. Μὴ τοῦ γιορνδάνι κλαίει (ὁ πλοῦτος δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς εὐτυχίας) Μακεδ. (Αὐλ. Πάγγ.) || "Ἀσμ.

Μπῆκαν οἱ βλάχες στὸ χορὸ | μὲ τὰ γιορντάνια 'ς τὸ λαιμὸ Πελοπν. (Δάρ. 'Αρκαδ.)

Βάνεις τὸν ἥλιον πρόσουπον καὶ τοῦ φηγγᾶρ' ἀστήθι καὶ τὴν οὐχιά τὴν πλουμιστὴ γιορντάν' στοὺ λαιμὸ σου Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) Τὸ ἄσμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά.

Τοῦ ποιά 'ν' αὐτεῖν' ἡ ἔμουρφη πόρχιτι ἀπ' τὴ βρύση μὴ τοῦ γιορντάνι στοὺ λαιμὸ, μὴ τὴ λεγανὴ τὴ μέση καὶ μὴ τοῦ 'σημουζούναρον χαμπ'λὰ χαμπ'λὰ ζουμένη; Μακεδ. ('Αβδέλλ.)

"Εχω καιρὸ δὲ φίλησα κόρη ἀρραβωνιασμένη καὶ παντρεμένη μὲ φλωριὰ καὶ βλάχα μὲ γιορνδάνι "Ηπ.

Τὸ γιορντάνι μὲ τ' ἀλύδια, | τὴν κυρὰ νὰ πιάνη λύσσα (σκωπτικὸν) Πελοπν. (Καρυὰ Κορινθ.) || Ποιήμ.

Σῦρε νὰ πῆς τῆς μάννας σου νὰ ράψῃ τὰ προικιά σου καὶ βάλε τὰ γιορντάνια σου καὶ ἄλλαξε καὶ στολίσου I. Πολέμ., 'Αλάβαστρ., 175

Σὰν τί τὰ θέλω τὰ φλωριὰ καὶ τὰ βαριὰ γιορντάνια, σὰν τί τὰ θέλω τὰ χρυσᾶ καὶ ἀσημωμένα ροῦχα K. Κρυστάλλ., εἰς 'Αττικ. Μουσ., Γ', 53

Τί ὠραῖος! τὸν θυμοῦμαι, ἀστροβολοῦσε καβάλλα στὸ φαρί του, βυσσινιά φέριμελη χρυσοκέντητη ἐφοροῦσε γιορντάνια ἀπὸ βενέτικα φλωριὰ

M. Μαλακάς. εἰς 'Ανθολ. Η. 'Αποστολίδ., 221. Συνών. γκ ο ὕ σ α, κ ο λ α ῖ ν α, κ ο λ λ ι έ. β) Κόσμημα τοῦ λαι-μοῦ ἀποτελούμενον ἀπὸ λεπτὴν στενὴν λωρίδα ὑφάσματος κεντημένην μὲ μικρὰς χρωματιστὰς χάνδρας Μέγαρ. 2) Στό-λισμα, ἀντικείμενον καλλωπισμοῦ σύνθηθ.: Εἶσαι κούκλα σήμερα μὲ τὰ γιορντάνια σου σύνθηθ. Ποιήμ. γιορντάνια κρέμασιν ἀπάνου τ'ς Μακεδ. (Γαλατ.) || "Ἀσμ.

Τὸν ἥλιο βάνει πρόσωπο, τὴ θάλασσα γιορντάμι, τὴν ἄμμο τὴν ἀμέτρητη βάνει μαργαριτάρι

Κρήτ. Συνών. σ τ ο λ ῖ δ ι, λ ο ὕ σ ο. β) Στολίδι ἐπιμετώ-πιον χρυσοῦν, στολίζον τὸ μέτωπον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον Κῶς:

Στολίστε τῆς τὸ κούτελ-λον μὲ τὸ χρυσὸ γιορνδάνι νὰ παραβγῇ 'ς τὴν ὁμορφιὰν τὸμ-βοταμὸ Γιορνδάνι

3) Τὸ κρεμάμενον κρέας κάτωθεν τῆς σιαγόνος ἀνθρώπου ἢ ζώου "Ηπ. Θράκ. (Σηλυβρ. Τσακίλ.) 'Ιθάκ. Κρήτ. Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Κοτύωρ.) Προπ. (Μηχαν.): Κρεμάσανε τὰ γερνδάνια τ' σὰ τζ' ἀγελάδας Τσακίλ. Κρέμασι οὐ λιμὸς του γιορντάνι Καστορ. Συνών. γ ι ο ρ ν τ α ν ἰ κ ι, π ρ ο γ ο ὕ λ ι. β) Παρωτίτις, παραμαγοῦλες Πόντ. (Κοτύωρ.)

4) Λαιμός, στήθος Θεσσ. Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) "Ἀσμ.: Νά 'παιρνε ὁ Θεὸς τὴν ψήμ' | 'ς σ' ἄσπρο τὸ κερντάν' τ'ς ἀπάν'

Κοτύωρ. 5) Λαιμός πτηνοῦ μὲ πτίλωμα διαφορετικοῦ χρώ-ματος ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον σῶμα ἐν εἶδει περιδεραίου Μακεδ. (Βρία κ.ά.) κ.ά. — Σ. Περσεσιάδ., Χορ. Ζαλόγγ., 30 Σ. Μα-τσούκ., Γλυκοχαράμ., 16: Τὰ μαῦρα τὰ κουράκια τὰ λέν' κουρατζίνις καὶ τ' ἄλλα μὴ 'να γιορντάν' 'ς τοῦ λαιμὸ τὰ λέν' γιορντάν' κα Βρία || Ποιήμ.

"Η πέριδικα εἶν' ἄλλη στοὺς κάμπους ὅταν περπατῇ καὶ ἄλλο καμάρι ἔχει, ὅταν ἀπὸ βουνοῦ κορφῇ στὸν κυνηγὸ τῆς δείχνει τὸ ρόδινο γιορντάνι τῆς ποὺ φέρνει στὸ λαιμὸ τῆς

Σ. Περσεσιάδ., ἐνθ' ἀν.

Ξυπνᾶτε μὲ τὴν πέριδικα τὴν κοκκινονυχούσα πῶχει γιορντάνι 'ς τὸ λαιμὸ καὶ χιλιοπλουμισμένο μὲ τὰ λουλούδια τοῦ βουνοῦ, τοῦ Μάη τὰ λουλούδια

Σ. Ματσούκ., Γλυκοχαράμ., 16. 6) Λουρὶ γύρω ἀπὸ τὸν λαιμὸν τοῦ ζώου, τὸ περιχυθένιον σαγῆς Μακεδ. (Χαλκιδ.) Συνών. κ ο λ ἄ ν ι, λ α ι μ α ρ ι ἄ. 7) Ζωνάρι ἀπὸ ὕφασμα ἢ δέρμα καὶ ἀπὸ πολύτιμον ἢ μὴ μέταλλον "Ηπ.: "Ἀσμ.

Νά 'μουν φλωριὰ 'ς τὸ στήθος τῆς, γιορντάνι 'ς τὴν ποδιὰ τῆς.

8) Εἶδος γυναικεῖου φορέματος "Ηπ.: "Ἀσμ.

Σῶφερα γυαλί καὶ χτένι καὶ ἀσημοσουργιά, τὸ γυαλί γιὰ νὰ γυαλίζῃς τὰ γιορντάνια σου καὶ τὸ χτένι νὰ χτενίζῃς τὰ χρυσᾶ μαλλιά

(γυαλί = καθρέπτης). β) Πολυτελὲς γυναικεῖος ἐπενδύτης, ἄνευ χειρίδων, μέχρι τῶν γονάτων καὶ ἀνοικτὸς ἔμπροσθεν Πελοπν. (Μεγαλόπ.)

γιορντάνικος ἐπίθ. ἐνιχ. γιορντάν'κους Μακεδ. (Βρία).

Εκ τοῦ οὗσ. γ ι ο ρ ν τ ἄ ν ι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γιορν-τάν', καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι κ ο ς.

Επὶ πτηνοῦ φέροντος πτίλωμα διαφορετικοῦ χρώματος εἰς τὸν λαιμὸν ἐν εἶδει περιδεραίου: Τὰ μαῦρα τὰ κουράκια τὰ λέν' κουρατζίνις καὶ τ' ἄλλα μὴ 'να γιορντάν' τὰ λέν' γιορντάν' κα. Συνών. γ ι ο ρ ν τ α ν ἰ τ ο ς 1β, γ ι ο ρ ν τ α ν ο ὕ σ η ς.

γιορντανιλίκι τό, ἐνιχ. *gerdanlık* Θράκ. (Τσακίλ.) γκερντανλούκ' Πόντ. γκερντανλούγ' Πόντ. (Χαλδ.) γκερ-τανούχ' Καππ. (Μισθ.) κερτανλούκ' Πόντ. (Χαλδ.) κερταν-λούχ' Πόντ. (Χαλδ.) κερταλούκ' Πόντ. (Κοτύωρ.) γιορνδα-ναλίκι Κρήτ. (Μουστάκ. κ.ά.) γιορνταναλίκι Κρήτ. (Σφακ.

κ.ά.) — Δασκαλογιάνν., Τραγούδ. Δασκαλογιάνν. στ. 911, γιορτανιλίκι Κρήτ. γιορδαλ-λίκι Κάμπ. Κάσ. 'ορδαλ-λίκι Κάμπ.

Τὸ Τουρκ. *gerdanlık* = περιδέραιον.

1) *Γιορτανί 1*, τὸ ὅπ. βλ., Θράκ. (Τσακίλ.) Κάμπ. Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ. κ.ά.) — Δασκαλογιάνν., ἐνθ' ἀν.: *Τ'ν ἔδωκε καὶ μιὰ ἀρμαθιὰ φλουριά γιὰ γερδανλίξ* Τσακίλ. Γεμενιὰ τρία, γιορτανιλίκι ἀργυρὸν ἓνα Σφακ. || Ποίημ.

Καὶ κορασίδες παχουλὲς μὲ τὰ γιορτανιλίγια Δασκαλογιάνν., ἐνθ' ἀν. Συνών. βλ. *γιορτανί 1*.

2) *Γιορτανί 2*, τὸ ὅπ. βλ., Καππ. (Μισθ.): *Ἐγὼ πάλ' τὰ γκερτανούχια ντὲν τὰ 'ράντ'σα* (ἐγὼ πάλι τὰ στολίδια δὲν τὰ εἶδα, δὲν τὰ πρόλαβα στὴν ἐποχή μου). β) *Γιορτανί 2β*, τὸ ὅπ. βλ., Κρήτ. (Σφακ.)

γιορτανούλι τό, ἐνιαχ. γκιουρτανούλ' Μακεδ. (Βλάχστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιορτανί*, ὅπου καὶ *γκιουρτανί*, καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οὐλί.

Μεταφ. κατὰ πληθ., οἱ ὄρχεις.: *Ἡ γκαμπριάνον μὲ τὰ γκιουρτανούλια* (τὸ πέος μετὰ τῶν ὄρχεων). Πβ. καὶ *γιορτανί 3*.

γιορτανούσα ἐπίθ. Μακεδ. (Ρουμλ.) γιορτανούσια Θεσσ. (Κρυόβρ.) *γιουρτανούσα* Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιορτανί* καὶ τῆς παρaxyγ. καταλ. -οὐσα.

Γιορτανάτος 2, τὸ ὅπ. βλ., Μακεδ. (Ρουμλ. Χαλκιδ.): Ἄσμ.

Πέριδά μου γιουρτινούσα καὶ καμαρουτή, δὲ φουβᾶσι μέσ' 'ς τὰ πλάγια μού' καὶ μουναχί; Χαλκιδ. 2) *Γιορτανάτος 2β*, τὸ ὅπ. βλ., Θεσσ. (Κρυόβρ.)

γιορτανώνω ἡ, ἐνιαχ. γιουρτανώνω Μακεδ. (Ρουμλ.) Ἐκ τοῦ οὗς. *γιορτανί* καὶ κάτ' ἀναλογίαν πρὸς ἄλλα εἰς -ω θηλ. Πβ. *Ἀράπω, μπιρμπίλω, μπουφούρω*.

Ὅρνις φέρουσα πτίλωμα εἰς τὸν λαιμὸν της: *Γιουρτανώνω ἀρνιθούλα μου, δὰ σὶ ξικουκαλίσουν* (δὰ = θά).

γιορτάζω, ἐορτάζω λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Κάσ. Κρήτ. Πόντ. (Οἰν.) Σίφν. κ.ά. ἀορτάζω Κίμωλ. 'ορτάζω Κρήτ. Πελοπν. (Δημητσάν.) Σχιν. *ιουρτάζω* Μακεδ. (Γαλατ. Δρυμ.) *γιορτάζω* κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Οἰν. κ.ά.) Τσακων. (Χαβουτσ.) *γιορτάζ-ζω* Χίος (Πισπιλ. Ποταμ.) *γιορτάζω* Εὐβ. (Βρύσ. κ.ά.) Πελοπν. (Μάν.) *γιορτάζω* βόρ. ιδιῶμ. *γιορτιάζω* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Δίβρ. Καρδαμ. Λάμπ. Λάστ. Λεντεκ. Λευκτρ. Μεσσην.) Πόντ. (Τραπ.) *γιορτιάζω* Καππ. (Μισθ.) *γιορτιάζω* βόρ. ιδιῶμ. *γιορτιάζ-ζω* Εὐβ. (Κονίστρ. Κουρ. Κύμ. Ὁξύλιθ. κ.ά.) *γιορκιάζω* Κύπρ. — Χ. Παλαίσι., Ἡπειρ. ἀγ., 13 *γερτιάν-νον* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Τὸ ἀρχ. ἐορτάζω. Ὁ τύπ. *γιορτιάζω* καὶ εἰς Πεντάτευχ. (ἐκδ. Hesselting) Ἐξοδ. 12,14.

Α) Ἀμτβ. 1) Ἄγω ἐορτήν, συνήθως ὀνομαστικὴν, ἀλλὰ καὶ θρησκευτικὴν, πανηγυρίζω κοιν.: *Γιορτάζω σήμερα. Ποιὸς γιορτάζει σπῖτι σας; Οἱ Γιάννηδες γιορτάζουν δέκα φορὲς τὸ χρόνο. Ὁ κύριος τάδε οὔτε ἐορτάζει οὔτε δέχεται* (μικρὰ ἀγγελία εἰς ἐφημερίδα ὑπὸ μὴ ἐπιθυμοῦντος ἐπισκέψεις κατὰ τὴν ἐορτὴν του). *Χτὲς γιόρταζε ἡ ἐκκλησία μας. Αὐτὸς γιορτάζει κάθε μέρα* (ἐπὶ ἀργοσχόλου) κοιν.

Αὐτὸς γιορτάζει σήμερι (ἐπὶ ἔχοντος ιδιόκτητον ναὸν εἰς τὸν ὁποῖον κάμνει λειτουργίαν καὶ πανηγυριν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς του) Χίος (Νένητ.) Ἀποστότες δὰ ἐορτάζουνε τῶν Εἰσοδίων Σίφν. Αὐθριο γιορτιάζω, σὰς περιμένω Πελοπν. (Καρδαμ.) *Παλιακά πααίναμ' οὔλοι μαζί μὲ τραγούδια καὶ γκάιτα 'ς αὐτοὺν ποὺ γιόρταζε Μακεδ.* (Ρητίν.) *Ἡ Παναγιά ἡ Δέσποινα γιορτάζ-ζει 'ς τὲς ὁχτὼ τοῦ Σετέβρη Χίος* (Ποταμ.) *Ἡ Ἐδρηγήτρια ἀορτάζει δέκα πέντε μέρες* εἶναι τὸ σαραντάμερο (ὁ ναὸς τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγήτριας ἐορτάζει μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐνάρεως τῆς Τεσσαρακοστῆς) Κίμωλ. *Μιθαύριον γιορτάζ' ἡ μάνα μ' βόρ. ιδιῶμ.* Ἐγὼ δὲ γιορτάζω, ἔχου λύπη (ἐπὶ πενθοῦντος διὰ θάνατον οἰκείου, προσφιλοῦς προσώπου) Πελοπν. (Μάν.) *Τ'ς ἁγία-Κυριακῆς εἴχαμ' παγ' γύρ' ἰδῶ, γιόρταζε ἡ ἐκκλησία Θεσσ.* (Τρίκερ.) *Χτὲς γιόρτασ' οὐ Γιάνν' 'ς Ἡπ.* (Ζαγόρ.) *Ὁρτάζει, ἔχει τ' ὄνομά της* (ἄγει τὴν ὀνομαστικὴν τῆς ἐορτῆς) Σχιν. *Ἐγὼ γιορτιάζ-ζω 'ς τὲς εἰκοσιμία τοῦ Μάη Εὐβ.* (Κουρ. κ.ά.) *Νὰ ζῆτε, νὰ γιορτάζετε!* (εὐχὴ) Χίος (Ἐγρηγόρ.) || Ἄσμ.

Μὰ σήμ-μερα τ' ἀγι-Ἀνδωνιοῦ γιορτάζ-ζει τὸ χωργιό μας, γλένδι, ποὺ δὲ γινόντανε ἀλ-λοῦ σὰν τὸ δικόμ μας

Χίος (Ποταμ.) β) Ἀπρόσ., γιορτάζει= ἔρχεται ἐορτὴ Καππ. (Μισθ.): *Ἄντι δωροφτᾶν' ἄς βάλομ' τὰ κλωχάρεις ἀπὸς, ἄς γήφωμ' τὰ καντήλια, γιορτιάσε* (Ἄντε, μὲζευτῆτε, ἄς βάλωμε τ' ἀδράχτια μέσα, ἄς ἀνάψωμε τὰ καντήλια, ἦλθεν ἐορτὴ) 2) Τρώγω ἀρτυμένα φαγητὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν πρὸ τῆς νηστείας Πόντ. (Ἰνέπ. Κερκσ. Κρώμν. Οἰν. Τραπ.): *Ἀπόψ' θὰ γιορτιάζωμε Κρώμν. Τραπ. Συνών. ἀποκρεῦω 1, ἀπονηστίζω 1. 3)* Ἀπέχω ἀπὸ τὸ κρέας καὶ ἀπὸ ἀρτυμένα φαγητὰ, νηστεύω Πόντ. (Οἰν. Τραπ.): *Πότε νὰ γιορτάζωμεν;* (πότε θὰ νηστεύσωμεν, θὰ ἔχωμεν τεσσαρακοστήν;) Οἰν.

Β) Μετβ. 1) Τελῶ ἐορτήν, πανηγυρίζω πρὸς τιμὴν ἁγίου ἢ προσώπου τινὸς ἢ γεγονότος κοιν. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. κ.ά.): *Πότε γιορτάζετε τὸ γιό σας; Πρέπει νὰ γιορτάσης τὴν ἐπιτυχία σου στὶς εἰσαγωγικὲς* (ἐνν. ἐξετάσεις στὸ Πανεπιστήμιο) κοιν. Ἐφέτος δὲ θὰ γιορτάσουμε τὸ Τζώρτζη μας Κεφαλλ. *Ἐγιορτάζανε τὴ γιορτὴ τοῦ μοναστηριοῦ τους Πελοπν.* (Λάστ.) *Τοὺν αἰ-Μόδιστου τοὺν γιορτάζ' νι οἱ τσου-πάν'δεις Εὐβ.* (Ἀκρ. κ.ά.) *Τ' ἁγίου Παντελεήμονα ἦρθαν οἱ Γιουμανοὶ νὰ μᾶς κάφουν καὶ τ' γιορτάζωμ' πουλὸν καὶ βγάζ' λόγον ἢ παπλᾶς Θεσσ.* (Τρίκερ.) *Ἡρθι ἡ Λαμπρὴ κ' ἤθελαν νὰ γιορτάσουν τ'ν Ἀνάστασ' τ' Κ' στοῦ* (ἐκ παρὰμυθ.) Ἡπ. (Ραδοβύζ.) *Ἀγίε Λευτέρη, τῶαί 'λεντέρωσέ την τζαί νὰ σοῦ κάμη ἄρτους νὰ σὲ γιορτάζ-ζη Χίος* (Πισπιλ.) *Μὲ 'γειὰ νὰ γιορτάζιτι τὸ ὄνομά σας!* (εὐχὴ πρὸς ἐορτάζοντα) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Σισάν. κ.ά.) *Ἀπὸ καλὸ νὰ δόνε γιορτάζετε* (ὁμοίως) Κεφαλλ. *Ὅποιος μὲ πιστεύει καὶ γιορτάζει τὴ γιορτὴ μ', θέρμη νὰ μὴν τότε πιάνη!* (λέγει ἡ κεφαλὴ τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου ἐκ διηγ.) Θράκ. (Φανάρ.) || Φρ. *Τοῦ γιόρτασαν!* (εὐωχήθησαν λαμπρῶς ἐπὶ κλεπτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔφαγον τὸ κλοπιμαῖον ζῶν ἢ ἐπὶ λύκων, οἱ ὁποῖοι ἔφαγον ἀπομωμένα ζῶα) Ἡπ. (Ζαγόρ.) *Τοῦ γιόρτασι γιὰ καλὰ!* (ἐπὶ ἐορτάζοντος ὁ ὁποῖος παρέτεινε πέραν τοῦ δέοντος τὴν ἐορταστικὴν εὐωχίαν) Εὐβ. (Ἀκρ. κ.ά.) *Τοῦ γιόρτασαν καλὰ τὰ πιδιά ἀπόφι!* (διεσκεδάσαν καλὰ) αὐτόθ. Συνών. φρ. *τὸ γλέντισαν γιὰ καλὰ!* || Γνωμ.

Ἀποβραδὺς γιόρτασέ με | καὶ τὸ πουρνὸ δούλεψέ με (ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν, λόγῳ ἐορτῆς, πρέπει νὰ γί-

